

hvor den råtræforarbejdende industri til stadighed kan forvente træ af høj kvalitet, og hvor der til stadighed vil være mulighed for yderligere at beskytte eller frede særlige løvtræbevoksninger, hvor specifikke hensyn til friluftslivet eller naturhus-holdningen skal tages.

Der vil formodentlig være en positiv effekt over hele landet men med visse regionale forskelle. I den sydøstlige del af landet, hvor især rødgran har vist sig at være ustabil, forventes der at komme stor interesse for støtte til navnlig bøgeskultivering, men også til anlæg af ege- og askebevoksninger. I den vestlige og centrale del af Jylland forventes der at komme en del interesse for anlæg af egebevoksninger og stabiliserende og landskabsforskønnende skovbryn.

Der sigtes mod, at ca. halvdelen af etableringen af løvtræbevoksninger skal være bøg, ca. en fjerdedel eg og resten andre løvtræarter.

Tilskudsordningen sigter især på at fremme bøg, eg og ask, men også mindre udbredte hjemmehørende træarter som lind, navr, avnbøg og spidsløn, og eventuelt elm, ær, birk og poppel.

For at nå den målsætning, der er nævnt, er det nødvendigt, at der i gennemsnit etableres 1.000-1.200 ha løvtræbevoksninger om året i de private skove. Dette er lidt mere end en fordobling af den etablering af nye løvskovbevoksninger, der fremgik af skovstatistikken i 1976. Der skal fastholdes en rolig udviklingstakt. Det skyldes bl.a., at det er væsentligt, at planteskolesektoren er i stand til at forsyne skovene med en tilstrækkelig mængde planter af tilpas kvalitet.

Fra en skovbrugsfaglig synsvinkel er det vigtigt, at en støtteordning for løvtræ formuleres sådan, at den virker med og ikke imod de sædvanlige naturmæssige og markedsmæssige forudsætninger og mekanismer, der styrer dispositionerne i skovdriften. Hermed tænkes bl.a. på påvirkning af prisdannelsen for f.eks. skovplanter, ødelæggelse af omkostningsbevidstheden ved kulturanlæg, forvriddning af de dyrkningsfaglige rutiner osv. Det er desuden væsentligt, at en støtteordning til ny løvskov ikke fratager de private ejere initiativ og dermed lyst til at dyrke løvskov. En modvillig indstilling fra skovejere og -administratorer kan ikke undgå at give et væsentligt tilbageslag for befolkningens natur- og friluftsmæssige interesser i de private skove. En vellykket naturpolitik for skovenes vedkommende må derfor nødvendigvis baseres på et samarbejde med ejerne af dette landskabs- og naturelement. En støtteordning skal derfor - udover tilskud til ny skov - rumme støtte til

sikring af frø og planter, samt støtte til forskning i og udvikling af løvskovdyrkingen.

En støtteordning for etablering af nye bevoksninger af løvtræ vil være et direkte instrument til at få en mere jævn aldersklassefordeling, der er nødvendig for at bevare løvskoven på længere sigt. Ordningen forventes ikke at medføre en kraftigere afvikling af de ældre bevoksninger. Det skyldes, at de økonomiske ressourcer, der findes i disse bevoksninger, ofte er så betydningsfulde for de enkelte ejere, at ganske andre forhold, herunder generationsskifte m.v., er bestemmende for deres eventuelle afvikling.

Ordningen vil blive administreret sådan, at den hviler på en frivillighed fra ejerens side. Det vil sige, at ejeren skal tilskyndes til at søge om midler til løvtrædyrkning, fordi han med et tilskud anser løvtræ for at være fordelagtigt. Den eneste forudsætning er, at arealet er fredskovspligtigt.

Støttebeløb kan alene ydes til etablering af løvtræarter, der på stedet er i stand til at udvikle højstammede bevoksninger, og som iøvrigt opfylder lovforslagets krav om god skovdrift. Ved etablering og retablering af løvskovbryn ydes desuden støtte til buske.

Som udgangspunkt skal der ydes et tilskudsbeløb pr. arealenhed uanset bonitet, udstrækning m.v. Satsene vil formodentlig variere mellem ca. 5.000 kr. og ca. 15.000 kr. pr. ha afhængigt af løvtræart, kulturmetodik, beliggenhed og eventuelt andre forhold. I tilfælde af misligholdelse giver § 35 mulighed for, at staten kan kræve beløbet tilbagebetalt.

I tilfælde, hvor der gives tilskud til etablering af ydre løvskovbryn, vil disse blive omfattet af bevaringsreglen i lovforslagets § 16, stk. 2.

Støtte vil alene blive ydet til genplantninger i eksisterende fredskove. Støtte til andre former for tilplantning på private arealer vil blive ydet med hjemmel i Landbrugsministeriets lovgivning.

Det vil blive en betingelse for ydelse af støttebeløb til skovejere, at plantematerialet, med mindre der er tale om selvforyngelse eller brug af egne planter, opfylder kravene til forstligt formeringsmateriale, jf. Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 150 af 31. marts 1981 om handel med forstligt formeringsmateriale (udstedt efter lov nr. 534 af 13. december 1972 om handel med frø, såsæd, læggekartofler og planter).

Forudsætningen for, at løvtræskove kan bevares som væsentlige produktions- og landskabs-elementer, er, at der frembringes en tilpas mængde planter af rimelig kvalitet. Heri ligger f.eks.